

2. Баригашевич А. А. Основы художественного конструирования / А. А. Баригашевич, А. Р. Мельников. – Минск : Высшая школа, 1978. – 214 с.
3. Валериус С. Прогрессивная скульптура XX столетия / С. Валериус. – М. : Искусство, 1973. – 420 с.
4. Каган М. С. Філософія культури / М. С. Каган. – СПб. : ТОО ТК «Петрополіс», 1996. – 416 с.
5. Культурологія. Українська та зарубіжна культура : навч. посібник / За ред. : М. М. Закович, І. А. Зязюна, О. М. Семашко та ін. – К. : Знання, 2007. – 567 с.
6. Популярная художественная энциклопедия – М. : Советская энциклопедия, 1986. – Т. 1. – 447 с
7. Соколюк Л. Проблема синтезу мистецтв та її значення в системі сучасної мистецької освіти в Україні / Л. Соколюк // Традиції та новації у вищій архітектурно-художній освіті. – Харків, 1998. – Вип. 1. – С. 47-48.
8. Український авангард 1910-1930 років : Альбом / Автор-упорядник Д. О. Горбачов. – К. : Мистецтво, 1996. – 400 с.
9. Український модернізм 1910-1930 : Альбом. – Хмельницький : Галерея, 2006. – 287 с.
10. Ушакова К. В. Типологія та хронологія культури / К. В. Ушакова. – Одеса : Астропринт, 2009. – 64 с.

REFERENCES

1. Artamanov V.A. Town and Monument / VA Artamanov. - M.: Budvydav., 1974. - 224 p.
2. Barigashevich AA Fundamentals of Artistic Design / A. Barigashevich, A. R. Melnikov. - Minsk: Higher school, 1978. - 214 p.
3. Valerius S. Progressive sculpture of the twentieth century / S. Valerius. - M.: Art, 1973. - 420 p.
4. Kagan MS Philosophy of Culture / MS Kagan. - St. Petersburg : LLP TC "Petropolis", 1996. - 416 pp.
5. Culturology. Ukrainian and foreign culture: teaching. manual / ed. : M. M. Zakovich, I. A. Zyazyun, O. M. Semashko and others. - K.: Knowledge, 2007. - 567 pp.
6. Popular artistic encyclopedia - M.: Soviet Encyclopedia, 1986. - T. 1. - 447 s
7. Sokolyuk L. The problem of the synthesis of arts and its importance in the system of modern artistic education in Ukraine / L. Sokolyuk // Traditions and innovations in higher architectural and artistic education. - Kharkiv, 1998. - Vip. 1. - P. 47-48.
8. Ukrainian avant-garde 1910-1930 years: Album / Author-orderer D. O. Gorbachev. - K.: Art, 1996. - 400 p.
9. Ukrainian Modernism 1910-1930: Album. - Khmelnytsky: Gallery, 2006. - 287 pp.
10. Ushakova KV The typology and chronology of culture / K.V. Ushakov. - Odessa: Astroprint, 2009. - 64 p.

УДК 327:325.14

Гребіник Я.
Сумський державний педагогічний
університет імені А.С. Макаренка

ПОЛІТИЧНА РЕАКЦІЯ КРАЇН ЄС НА МІГРАЦІЙНУ КРИЗУ

В статті розглядаються проблеми розширення думок, щодо розміщення та проживання біженців в країнах Європейського Союзу, на основі статистичних даних, звітів ЗМІ, автор розглядає політичну ситуацію в Європі та наслідки розрізненості думок по відношенню до мігрантів, між керівництвами країн загалом та ситуаціями всередині країн.

Ключові слова: біженці, міграційна політика, ЄС, міграційна криза.

Гребіник Я. Політична реакція країн ЄС на міграційну кризу.

В статье рассматриваются проблемы расслоения мыслей, по размещению и проживанию беженцев в странах Европейского Союза, на основе статистических данных, отчетов СМИ, автор рассматривает политическую ситуацию в Европе и последствия разрозненности мнений по отношению к мигрантам, между руководствами стран в целом и ситуациями внутри стран.

Ключевые слова: беженцы, миграционная политика, ЕС, миграционный кризис.

Grebnyk Y. Political reaction of EU countries to the migration crisis.

The article deals with the problems of divergence of opinion regarding the placement and residence of refugees in the European Union, based on statistical data, media reports, the author examines the political situation in Europe and the consequences of the diversity of opinions with regard to migrants, between leaders of countries in general and situations within countries.

Key words: the refugees, migration policy, EU immigration crisis.

Постановка проблеми. В умовах сьогодення викликає значний інтерес тема міграційної політики в Європейському Союзі (далі ЄС) в укладанні нових домовленостей між країнами ЄС та їх партнерами. Заходи урегулювання життя мігрантів, прийняття різних рішень в сфері міграції, надання притулку мігрантам, призводять до біполярності думок у вищих ешелонах влади країн ЄС та розширення поглядів та можливостей країн-учасниць.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Серед вітчизняних дослідників, які вивчають тему міграційних процесів у ЄС слід відзначити Т. Гнатюк [2], О. Малиновська [4], А. Чейпеш [7], а з зарубіжних науковців ґрунтовні дослідження з даної теми, виділити можна С. Триканової [6], і О. Царевої [7].

Метою статті є висвітлення основних тенденцій розвитку міграційної кризи, та реакції країн ЄС на нелегальних мігрантів, законодавчу протидію та спробу регулювання напливу біженців.

Виклад основного матеріалу. Міграція – це переміщення населення з постійного місця проживання, пов'язане з перетином певних меж (державних кордонів). Вона в основному має стихійний характер і декілька

видів. Міграція існувала завжди. Сьогодні її офіційною стороною є трудова міграція населення. Проте найбільш масовою та не безпечною є нелегальна міграція, до країн Європейського Союзу, що в останні роки зросла в десятки разів. Неконтрольоване зростання біженців і призвело до кризи, яка тільки набуває обертів.

Біженці, що намагаються уникнути збройних конфліктів на території країн Близького Сходу, та Північної Африки, а особливо, біженці з Сирії, шукають для себе кращих умов життя. Врегулювання даної ситуації викликає багато дискусій, в європейському політикумі [3, с. 36].

З моменту підписання маастрихтського союзу підписано багато законів щодо врегулювання міграційної політики. Ніщський договір встановив різні підходи, що відрізнялися по вибору пріоритетів політики в області міграції, Лісабонський договір – створення Європейська служба зовнішньополітичної діяльності.

Візовий режим обмежував кількість бажаючих потрапити в ЄС, але мігранти продовжують спроби проникнення на територію ЄС нелегальним шляхом. Це вивело на перший план проблему безпеки, але в той же час, керуючись гуманними засадами керівництво Європейського союзу не може формувати суворий міграційний курс, адже права людини є пріоритетними. В зв'язку з цим, набуває сили питання, що стосується урівноваження аспектів безпеки країн ЄС та захисту прав людини.

Зміна ментальних думок іммігрантів спричинила додаткові труднощі. На відміну від своїх попередників нинішні мігранти у своїй більшості не намагаються прийняти усталені в ній традиції, звичаї, спосіб життя, культуру, повністю інтегруватися в суспільство, оволодіти мовою країни перебування. Коли йдеться про іммігрантів конфесій, що відрізняються від конфесій місцевого населення це особливо чітко це виявляється. Вони все частіше розглядають себе як стійку національну меншість, яка чітко усвідомлює свою етнічну специфіку, свої інтереси і можливості їх відстоювати, використовуючи політичні й правові засоби, що закріплені в суспільстві, яке їх прийняло.

З одного боку існує загальноєвропейська міграційна політика, за якою всі країни-учасниці мають один стандарт та домовленості. З іншого боку міграційні стратегії держав членів ЄС реалізуються по-різному. В одних країнах спостерігається відкрита політика прийому мігрантів, інші країни намагаються знизити кількість людей, котрих готові розмістити на своїй території. Але на вибір керівництва держави впливають багато факторів: географічне положення, соціально-економічна ситуація, положення серед країн ЄС. Тож варто розглянути ці процеси з двох різних сторін: країн, що відкрито приймають біженців, та тих держав, що проти міграції в європейські країни [6, с. 130].

Відносини всередині країн ЄС у зв'язку з міграційною кризою погіршуються, уряди країн все більше віддаляються від лінії А. Меркель, яка пропонує політику «відкритих дверей» для біженців, тому мігрантів стає дедалі більше. Варто зазначити, про нерівномірний розподіл біженців між країнами, що, з одного боку, вказує на виважене рішення Єврокомісії щодо кожної країни окремо, з іншого – створює ще більшу диспропорцію між країнами.

На розподіленні біженців в інших країнах ЄС найактивніше наполягала Італія. Улітку 2015 р. Рим погрожував заборонити іноземним суднам висаджувати мігрантів на своїй території, а тим, кому вдалося дістатися країни, буде видавати шенгенські візи, щоб вони могли виїхати в будь-яку іншу країну ЄС [1, с. 132].

Такі країни, Австрія та Швейцарія відмовляють біженцям у в'їзді, Франція закрила кордон для мігрантів. Поліцейські цих держав перевіряють потяги, що вирушають з Італії і в разі виявлення мігрантів повертають їх назад, звідки вони прибули.

Більшість біженців упевнені, що в Німеччині вони гарантовано отримають безкоштовне житло і грошову допомогу. Через велику їх кількість місцеві жителі почали агресивніше ставитися до них. У 2015 р. було скоєно близько 500 нападів на оселі де проживали біженці. Дві третини нападників до цього не мали кримінального минулого. Ситуація ускладнилась наскільки, що федеральний уряду Баварії почав вимагати зменшити кількість біженців, які прибувають до країни. Та в цілому Німеччина залишається країною, яка твердо пропагує ідеали гуманності, відповідальності та політики «відкритих дверей», що призвело до висловлення недовіри А.Меркель у цьому питанні, і у 2015 році їй пропонувалося залишити посаду, або зупинити дану програму [2, с. 107].

Німеччина та Австрія вже 5 вересня 2015 р. погодилися надати притулок біженцям. Але Угорщина вже 24 вересня того ж року почала зводити огорожу на кордоні зі Словенією. У ніч з 17 на 18 жовтня 2015 р. задля зупинення потоку мігрантів Угорщина закрила кордон із Хорватією, перехід кордону тепер здійснюватиметься в пунктах пропуску. Щодо Австрії варто зазначити, що 19-20 вересня 2015 р. на її територію з Хорватії, Угорщини та Словенії, прибуло не менше 20 тис. біженців. А 25 вересня того ж року Австрія, понад 5 тис. мігрантів, відправила назад до країн ЄС. Також Австрія підтримує Угорщину в протистоянні Берліну й Брюсселю. Долучилася до опозиції й Бельгія, яка відправляє назад мігрантів, які перетнули кордон із Францією. Нещодавно країна відправила до Франції понад 600 мігрантів. Також контроль мігрантів на кордонах ввели Мальта, Норвегія, Швеція та Данія [7, с. 46].

Угорщина, до якої з початку 2015 р. приїхало понад 50 тис. біженців, заявила, що теж посилить контроль на кордоні з південними сусідами – Румунією та Хорватією. Станом на 4 вересня 2015 р. у Будапешті залишалися тисячі біженців, оскільки їх не випускали до Австрії. Данія має особливий статус, закріплений у Шенгенському протоколі до Амстердамського договору 1997 р. Копенгаген не бере участі в міграційній

політиці ЄС. Тому Данія не бере участі в розподілі мігрантів, що в даній ситуації лиши на користь країні. У Швеції частішими стали випадки підпалу притулків для біженців. Від 28 жовтня 2015 р. поліція почала патрулювати притулки на гелікоптерах. У середині листопада того ж року Швеція тимчасово відновила контроль на кордонах через потік біженців. 4 січня 2016 р. Швеція у зв'язку з масовим напливом біженців ввела прикордонний контроль з Данією. У Швеції нараховується найбільша в Європі кількість біженців [8, с.101].

У Румунії, яка значно відстає в розвитку від багатьох інших держав ЄС, посилюють охорону кордонів та проводять військові навчання. А з території Хорватії за минулий рік до ЄС потрапили майже 70 тис. мігрантів. 28 жовтня 2015 р. у Чехії було проведено декілька мітингів проти мігрантів. Найбільший мітинг відбувся в Брно, де зібралося 1 500 осіб та 70 мотоциклістів. У Празі поліція розділила противників і прихильників міграції, щоб не допустити протистояння. Чехія та Словаччина також входять до десятки країн, які виступають проти введення квот на розподіл мігрантів між країнами – членами ЄС. Такої самої думки дотримуються й Естонія, Латвія, Литва та Польща Президент Литви Д. Грибаускайте назвала пропозицію Єврокомісії, згідно з якою балтійська країна повинна прийняти в себе 710 біженців, «несправедливим і недоцільним» способом розв'язання проблеми [4, с. 6].

Масовий приплив іммігрантів-мусульман до європейських країн породжує напруженість у суспільствах Європейського Союзу. Відомий німецький політик Тило Саррацин, спираючись на дані статистики та власні розрахунки й прогнози, доводить, що мусульманська спільнота в Німеччині не прагне до інтеграції в німецьке суспільство. Він стверджує, що соціальне забезпечення негативно впливає на готовність мігрантів з ісламських країн до інтеграції: вони мають у формі основного забезпечення набагато вищий стандарт життя порівняно з країною їх походження. Це позбавляє мігрантів необхідності змінювати свій традиційний спосіб життя, докладати зусиль для вивчення мови, пошуку роботи і надавати своїм дружинам більше західноєвропейської свободи. Сподівання на те, що інтеграція мусульманських мігрантів, вимірювана за рівнем освіти, присутністю на ринку праці і рівнем володіння німецькою мовою, з роками буде прогресувати, не виправдалися. Ступінь інтеграції і готовність до неї, на його думку, навпаки, понизилась. Причини цього – недостатні успіхи мусульман у системі освіти й зайнятості, низька участь у трудовій діяльності, досить значний притік з батьківщини, пов'язаний з возз'єднанням сімей, а також надмірне акцентування на рідній культурі. Такий шлях веде до розмивання моноетнічної цілісності німецького народу і формування паралельного суспільства ісламських мігрантів, а за традиційно високої народжуваності у мусульман несе реальну загрозу для країни. Тому політик виступає за жорстку міграційну політику з боку Німеччини щодо мігрантів-мусульман [5, с. 231].

Тим часом чисельність нелегальних мігрантів зростає шаленими темпами. Якщо в середині 2015 р. мігрантів налічувалося близько 750 тис. осіб, то ближче до кінця 2015 р. цей показник сягнув 1,5 млн. До кінця 2016 р. у Єврокомісії прогнозували прибуття до 3 млн. мігрантів. ЄС зазнає значних витрат на розселення та соціальні виплати таким мігрантам. Крім того, думки щодо врегулювання міграційної кризи як між кр чл. ЄС так і в них самих, особливо тих, які підтримують політику «відкритих дверей». Між країнами ЄС не має взаємодії, а це ще більше перешкоджає контролю кризи.

Слід зазначити, що в школі дана тема не вивчається, та навіть не висвітлюється, як частина всесвітньої історії, хоча для класів з гуманітарного профілю дана тема може висвітлюватись в плані вивчення євроінтеграційних процесів. Але у вузах, особливо спрямування історичного, політологічного та міжнародних відносин дана проблематика має вивчатися досить широко та ґрунтовно, але і тут все досить складно. Міграційна політика ЄС лише частково висвітлюється, адже є все ж таки специфічним предметом, який вивчають спеціалісти вузького профілю, але на мою думку, міграційну політику слід висвітлювати, у зв'язку євроінтеграційних процесів України, оскільки при входженні до ЄС Україна буде зобов'язана виконувати прийняті рішення та буде залучатися до розв'язання проблеми мігрантів, та міграційних проблем взагалі. Дана робота може бути використана викладачем як основа для подання інформації та використана студентами як систематизований матеріал для поглиблення знань з курсу Європейська інтеграція.

Висновки. На нашу думку, все це незабаром може привести до розколу ЄС. Адже є зовні проблеми які загрожують цілісності до ЄС: безкінечний потік мігрантів, прийняття нових членів до Союзу, війна на сході України та санкції проти РФ, витрати на утримання мігрантів, економічна нестабільність певних країн – членів ЄС, різке розходження думок щодо міграційної політики та зобов'язань країн перед Союзом, референдум у Великобританії про участь у ЄС, усе це ще більше «підігривається» неоднозначним ставленням до всіх цих питань громадян в межах окремої країни. Але є і внутрішні проблеми зокрема порушення економічного копенгагенського критерію щодо дефіциту бюджету

ЄС слід підійти до вирішення більш конструктивно та не відгороджуватись від проблем, а допомогти розв'язати причини переселення мігрантів. Ситуація, що склалася має шляхи вирішення незважаючи на власні масштаби. Європейським країнам слід об'єднатися, звернути уваги на власні проблеми та думки населення країн, які проти доволі привітної політики заохочення біженців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арістова А. В. Організаційно-правові аспекти управління економічним розвитком [Електронний ресурс] / А. В. Арістова. – Режим доступу: <http://publications.ntu.edu.ua/eut/2015-02/131-138.pdf>

2. Гнатюк Т. О. Сучасні міграційні процеси: світові тенденції, європейські та українські особливості / Т. О. Гнатюк // Політичні науки. Правознавство. Наукові праці. – Т. 69. – Випуск 56. – С. 105–112.
3. Гьокхан Демир. Сучасні міграційні процеси: проблема адаптації та інтеграції мігрантів в об'єднаній Європі / Демир Гьокхан // Філософські науки. – Випуск 1 (82). – 2016. – С. 35–44.
4. Малиновська О. А. Міграційна криза в Європі: пошуки шляхів розв'язання та наслідки для України [Електронний ресурс] / О. А. Малиновська. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/migrasia-c1f03.pdf>
5. Саррацин Тило. Германия: самоликвидация: пер. с нем. / Тило Саррацин. – М. : Рид Групп, 2012. – 400 с. – (Political animal. «Политическое животное»).
6. Трыканова С. А. Тенденции организационно-правового регулирования миграционной политики ЕС / С. А. Трыканова // Право и управление. XXI век. – № 3 (8). – 2008. – С. 130–131.
7. Царёва Елена. Миграционная политика Европейского союза / Елена Царёва // Обозреватель. – № 3. – 2014. – С. 40–48.
8. Чейпеш А. О. Міграційна криза європейського союзу: реальність та перспективи / А. О. Чейпеш // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – Випуск 7, частина 3. – 2016. – С. 149–152.

REFERENCES

1. Aristova AV Organizational-legal aspects of management of economic development [Electronic resource] / AV Aristova. - Access mode: <http://publications.ntu.edu.ua/eut/2015-02/131-138.pdf>
2. Gnatyuk T.O. Modern Migration Processes: World Trends, European and Ukrainian Features / T. O. Hnatyuk // Political Sciences. Science of law. Scientific works. - Vol. 69. - Issue 56. - С. 105-112.
3. Gökhan Demir. Modern Migration Processes: the Problem of Adaptation and Integration of Migrants in a United Europe / Demir Gökhan // Philosophical Sciences. - Issue 1 (82). - 2016 - С. 35-44.
4. Malinovskaya O. A. Migration crisis in Europe: search for solutions and implications for Ukraine [Electronic resource] / O. A. Malinovska. - Access mode: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/migrasia-c1f03.pdf>
5. Sarrazin Tilo. Germany: self-liquidation: per. with him / Tilo Sarrazin - M.: Reid Group, 2012. - 400 p. - (Political animal. "Political animal").
6. Trykanova S.A. Trends in the organizational-legal regulation of EU migration policy / S.A. Trykanova // Law and management. XXI Century - No. 3 (8). - 2008. - pp. 130-131.
7. Tsarova Elena. European Union Migration Policy / Elena Tsareva // Browser. - No. 3. - 2014. - pp. 40-48.
8. Chypesh A.O. Migration crisis of the European Union: reality and prospects / A.O.Chepesh // Scientific Bulletin of Uzhgorod National University. Series: International Economic Relations and World Economy. - Issue 7, Part 3. - 2016 - pp. 149-152.

УДК 37.035.6:745/749

Гулей О.В.

старший викладач кафедри історії,
теорії музики та художньої культури
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка

Бриченко Я.О.

студент ННІ культури і мистецтв
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка

З ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ КРОЛЕВЕЦЬКОГО ТКАЦТВА

Статтю присвячено історії розвитку художнього ткацького промислу в місті Кролевець Харківської губернії, що набув найвищого розквіту у другій половині XIX – на початку XX століття. Головна увага приділена особливості виготовлення кролевецьких тканых рушників – одному із найпопулярніших видів народного художнього промислу України досліджуваного періоду.

Ключові слова: кролевецькі рушники, традиційне мистецтво, народне художнє ткацтво, кустарне виробництво.

Гулей О.В., Бриченко Я.А. Из истории развития кролевецкого ткачества

Статья посвящена истории развития художественного ткацкого промысла в городе Кролевец Харьковской губернии, получивший наивысшего расцвета во второй половине XIX – начале XX века. Главное внимание уделено особенностям изготовления кролевецких тканых рушников – одному из самых популярных видов народного художественного промысла Украины исследуемого периода.

Ключевые слова: кролевецкие рушники, традиционное искусство, народное художественное ткачество, кустарное производство.

Guley O.V., Brychenko Y.A. From the history of the development of crowlewic tecables.

The article is devoted to the history of the development of artistic weaving in the city of Krolevets of the Kharkiv province, which received the highest flourishing in the second half of the 19th - the beginning of the 20th century. The main attention is paid to the peculiarities of making Crowelette woven towels – one of the most popular types of folk art in Ukraine of the period under study.

Keywords: Crowlet rushniki, traditional art, folk artistic weaving, handicraft production.